

Bemærkninger til forslaget

Arbejdsløhedsområder og arbejdskraftreserve

Regeringen er i fuld gang med at forsøge at skabe et billede af, at der mangler arbejdskraft, selv om der er over 150.000 arbejdsløse og et stort antal på aktivering. Formålet er helt åbenlyst at bane vej for endnu flere stramninger over for de arbejdsløse af den slags, der ikke virker, og som skaber endnu mere ulighed.

Der er dog den kerne af sandhed i regeringens billede, nemlig at arbejdsløsheden er faldet fra toppunktet i december 2003, og at der er mangel på visse typer af arbejdskraft, primært bygningshåndværkere. Det kræver dog først og fremmest uddannelse at løse det problem.

Men der er en arbejdskraftreserve i Danmark, som langt fra udnyttes. Det drejer sig om det ekstra arbejdsløse, der findes i visse områder af Danmark. SF har gang på gang talt for en konkret prioriteret indsats i disse områder. Den har regeringen undladt. Det er de samme områder, som SF altid har peget på:

Ser man på de 31 kommuner, der har en høj arbejdsløshed – defineret som 1,5 procentpoint eller mere over landsgennemsnittet tegner der sig et klart mønster:

- 12 findes i Nordjyllands Amt, især nord for Limfjorden,
- 4 findes på Lolland, og
- 7 findes på Fyn og Langeland,
- hvortil kommer Bornholm.

Herudover kommer syv andre kommuner rundt omkring i landet, hvorom man kan sige, at høj arbejdsløshed i en kommune er af noget mindre betydning, når arbejdsløsheden er lavere i nabokommunerne.

De ovennævnte pinde omfatter områder, der tilsammen har 8.000-9.000 flere arbejdsløse end det, der ville svare til landsgennemsnittet.

Protektionisme løser ikke problemet – det er nye arbejdspladser, der er brug for

Forsøg på at bevare arbejdspladser gennem protektionisme har gang på gang vist sig at være en håbløs strategi. Enorme offentlige summer bruges på at fast-

holde arbejdspladser, som alligevel er dømt til at forsvinde efter få år.

Det var f.eks. det, som man gjorde med værftsstøtten, hvor prisen for en bevaret arbejdsplads i visse år oversteg en årsløn! Det samme vil ske, hvis man forsøger at trække afviklingen af EU's sukkerordning i langdrag.

Det er langt mere fornuftigt at bruge disse penge på noget, der er fremtid i – og vel og mærke til gavn for de dårligst uddannede og de områder, der rammes hårdt.

Det gælder generelt, at svaret på udkantsområdernes problemer ikke er protektionisme og stop for udflytning af arbejdspladser. Der er i høj grad også brug for job, beskæftigelse og større indkomster i Østeuropa og endnu mere i udviklingslandene. Det rigtige er at satse på at sikre grundlæggende faglige rettigheder i Østeuropa og udviklingslandene, hvilket vil være til gavn for arbejderne i så vel Danmark som udflytterlandene. Desværre har regeringen sammen med Dansk Folkeparti valgt at gå den stik modsatte vej ved bl.a. at skære i støtten til Ulandssekretariatet.

Hertil kommer, at alle analyser viser, at globaliseringen skaber mindst ligeså mange nye job i Danmark, som vi taber til udlandet. Globaliseringen gør Danmark rigere. Problemet er, at det ikke er de samme mennesker i Danmark, som taber og vinder: Tendensen er klart, at de med kort uddannelse taber. Det betyder, at de, der tjener på globaliseringen de bedre uddannede og samfundet i det hele taget har en særlig pligt til at hjælpe med at skabe nye job til de ufaglærte og andre grupper samt i de udkantområder, der er truet.

Regeringen gør slet ikke nok

Regeringen identificerer de samme områder som ovenfor – og et par stykker til i »Den regionale Vækststrategi« fra april 2003. Men regeringen lægger langt fra op til den kraftige og systematiske indsats, der er brug for.